

кажа виновата, но ако трѣба кръвь да се пролѣи! о закльвамъ ви ся че ще ся потруда да спася съ проливаніето на моята бѣдытъ космы на пристарѣлийатъ си отецъ!»

Отъ тія думы всизкитѣ слушатели ся потрьсиха и самійатъ сѣдникъ ся намѣри въ недоумѣніе, но замълча, като смигна да върнатъ Марія пакъ въ тъмницѣтъ.

